אם קפץ אחד מן המנויים שנפטרו ממעשר בחזרה לתוך העדר כולם פטורים ממעשר שכתוב 'עשירי' וודאי ולא ספק, אבל אם העשירי לאחר שהתקדש חזר והתערב בעדר כולם אסורים באכילה עד שיפול בהם מום.

רבא אמר שאדם שהכניס עשר בהמות לדיר ויצאו 9 ומנה את כולם ונשאר העשירי ולא מנהו קדוש מאליו, וכך כתוב בברייתא קרא לתשיעי עשירי ונשאר העשירי בדיר הדין הוא שהתשיעי נאכל רק לאחר שנפל בו מום שהתקדש מעט בקריאת שם עשירי והעשירי שנשאר בדיר קדוש בקדושת מעשר, בבריתא נוספת כתוב שתשיעי שקרא עליו בטעות שם עשירי ונשאר העשירי בעדר דין התשיעי כחולין ויכול לשחטו ולאכלו מיד כדעת ר' שמעון בן יהודה אמר משום ר' שמעון כשם שהכבש האחד עשר שקראו עליו שם עשירי קדוש בקדושת שלמים רק אם עקרו את הכבש העשירי מהשם עשירי וקראו לו 'תשיעי' או 'אחד עשר' אבל אם קרא גם לעשירי וגם לאחד עשר בשם עשירי רק העשירי קדוש והאחד עשר חולין כך אם קרא לתשיעי עשירי נאכל במומו רק אם עקר את הכבש העשירי מהשם עשירי וקרא לו תשיעי או אחד עשר, אבל אם קרא לעשירי עשירי או שלא קרא לו עדיין בשם אין התשיעי קדוש ונאכל כחולין, אבל חכמים חולקים וסוברים שרק באחד עשר נאמר הדין שאינו קדוש אלא אם עקר שם עשירי מהעשירי אבל התשיעי נאכל במומו אפילו אם קרא לעשירי עשירי משום שבמילא קריאתו בשם עשירי לא עושה אותו קדוש לגמרי בקדושת שלמים ועוד שהקריאה בשם עשירי היא במילא לפני שהעשירי יוצא מהדיר.

עוד אמר רבא שמניין הראוי להתעשר כלומר שהכניס עשר בהמות לדיר והתחיל למנות אותם כל מי שיצא כשהיה ראוי להשלים את המניין לעשר נפטר למרות שבסוף לא סיים את הספירה כגון שמתה בהמה אחת ולא היה עשירי שכתוב "**כל אשר יעבור תחת השבט**" ומשמע למעט את אלו שכבר עברו, וכך כתוב בברייתא שהמכניס 10 טלאים לדיר להתעשר ומנה ה' מהם ולאחר מכן מת אחד מהמנויים ממשיך וסופר עד העשירי והוא קדוש אבל אם מת אחד מהכבשים שנשארו נפטרו ה' הכבשים שמנה והד' הנותרים מצטרפים לגורן אחר להתעשר. ואפילו בהמות שנמנו בספק האם יושלם המניין הראוי נפטרות ממעשר כגון שהיה לאדם יד' טלאים והכניסם לדיר להתעשר. אם הוציא ו' בפתח ראשון וד' בפתח שני ונשארו ד', אם יצאו הד' הנותרים בפתח הראשון נוטל את האחרון והוא מעשר והד' שיצאו מהפתח השני מצטרפים לגורן אחר, אבל אם יצאו בפתח השני הו' הראשונים פטורים ממעשר משום שנמנו מניין הראוי וה8 מצטרפים לגורן אחר שהמניין שלהם לא היה ראוי להגיע לעשר. אם יצאו ד' בפתח ראשון וו' בפתח שני, אם הד' הנותרים יצאו בפתח השני מונים את העשירי למעשר והשאר פטורים משום שנמנו מניין הראוי ואם יצאו בפתח הראשון אותם ד' מצטרפים לגורן אחר שהמניין שלהם אינו ראוי והד' והו' שיצאו ראשונים פטורים משום שנמנו מניין ראוי. אם יצאו ד' בפתח ראשון וד' בפתח שני ונשארו ו', אם יצאו כולם באחד משני הפתחים מונים את העשירי וקדוש והשאר פטורים, ואם הו' נשארו בדיר או יצאו בפתח שלישי שתי הקבוצות של הד' שיצאו מתחילה פטורות ששתיהן היו מניין הראוי, והו' ראויים להתעשר עם גורן אחר.